

talte, virkelig nogenstunde ville blive opfyldte. Jeg har før været tilstede, hvor Spørgsmaal vedrørende Thy paa samme Maade ere blevne stude tilside med Haabet om, at de næste Gang vilde blive løste; men endnu har jeg ikke oplevet, at det er sket. Det er jo ikke længere siden end ifjor, at vi ved Spørgsmaalet om et yderligere Tilskud til Realskolen i Thisted hørte udtale en Forhaabning om, at dette Tilskud vilde blive givet; men da saa Spørgsmaalet derom kom for iaar, var der næsten ikke en eneste Stemme for dets Løsning i den Retning, som Thisted ønskede. Jeg skal imidlertid indskrænke mig til, hvad jeg allerede har udtalt om Thistedbanen, og saa lade det komme an paa Fremtiden, om virkelig de Forhaabninger, som derom ere udtalte, ville blive opfyldte.

N. P. Jensen: Da Grenaa og Obeltoft have havt Ordet, er det naturligt, at Randers faar det, og vi faae vistnok ogsaa Aarhus at høre. Jeg skal imidlertid ikke komme tilbage til de Betragtninger, jeg anstillede ved Sagens 1ste Behandling, saa meget mindre, som jeg i mange Henseender kan henholde mig til, hvad det ærede Medlem fra Grenaa (Bønloffte) har sagt derom idag. Jeg erkjender, at da Grenaa-Selskabets Bestyrelse i sin Tid modtog Koncession paa Randers-Grenaa Banen, blev der i dennes § 4 givet Udsigt til Tilslutning af Sidebaner, uden at der dog var Nogetsomhelst fastslaaet om, naar en saadan Tilslutning tidligt maatte finde Sted. Naar nu dertil kommer, at den høitærede Minister støtter et Andragende om en saadan Tilslutningsbane, og Udvalget, hvad det er ganske naturligt, gaar ind derpaa, saa vilde det kun daarligt nytte, om jeg alene vilde staa op og kæmpe for, at en saadan Bane ikke kom istand. En saadan Kamp vil jeg derfor heller ikke optage og ligesaa lidt føre en præflesløs Diskussion om hele dette Spørgsmaal. For mig dreier det sig altsaa nu om Banens Retning, og det endda kun forsaavidt angaar det ene af dens Endepunkter. De Herrer ville se, at der i saa Henseende er stillet et Forslag af Udvalget under Nr. 3, et Forslag, som jeg ikke kan gaa ind paa, og som jeg derfor skal omtale lidt nærmere. Udvalget støtter sig paa, hvad Overingenieuren har sagt. Det er jo overmaade glædeligt at se navnlig det ærede Flertals Udvalgsmedlemmer støtte sig paa Sagfundsstaben; idetmindste tiltaler dette mig; men i dette Tilfælde repræsenterer Sagfundsstaben imidlertid kun den ene Side af Sagen, nemlig den tekniske, og om denne end ikke er uden Betydning, saa er den dog ikke den væsentlige. Desuden er det mig ikke ganske klart af Betænkningen, hvad det egentlig er, Overingenieuren har sagt, og som man støtter sig paa. Jeg skal ikke komme ind paa, hvad jeg privat veed om hans Stilling til Sagen, men kun sige, at det ser ud, som om det er tekniske Grunde, der have bragt ham til at foretrække Pindstrup istedet for Nyom-

gaard, uden at dette dog faar et klart Udtryk i Betænkningen. Jeg kunde ønske at faae noget Nærmere at vide derom, saa meget mere som jeg ikke har været istand til at faae Erklæringen at se, uagtet det vilde have interesseret mig at se, om det er den samme, jeg engang før har gjort Bekjendtskab med. Det er altsaa den tekniske Side af Sagen, der her er opstillet som den afgjørende; men efter min Formening, bør dog ved Afgjørelsen ogsaa den finansielle Side og de humane Hensyn gjøre sig gjældende. Nu indrømmer jeg, at det finansielt set ikke er ligegyldigt, om man faar en meget længere Linie eller en meget kortere; men hvis man i dette Tilfælde foretrækker Aarhus-Pindstrup, fordi denne Linie kan blive kortere og Statens Tilskud derved ringere, saa vilde jeg ønske, at dette var blevet pointeret stærkt i Betænkningen, men det er ikke sket. Og nu endelig det humane Hensyn. Naar et æret Medlem før udtalte, at han ikke betragtede en Bys Opland som dennes Domæne, saa er jeg enig med ham deri. Det gjør jeg heller ikke; men Sagen vil dog være med til vilkaarligt at forrykke Forhold, som have bestaaet fra umiddelige Tider, og da det er en Kjendsgjerning, at hvad enten den ene eller den anden Linie vælges, tages der Opland fra Randers, saa gjælder det formentlig om at tage saa lidt som muligt. Vil man gaa Randers haardt tillivs og stærkt berøre dens Interesser, saa behøver man blot at vælge Endepunktet Pindstrup, thi saa tager man derved hele Klougs Herred og lægger det bekvemmere for Aarhus, end det ligger for Randers; men det ser jeg ingensomhelst Anledning til at gjøre. Der er ogsaa et andet Moment, som maalkke kunde have sin Betydning her, nemlig Spørgsmaalet om Veiforbindingen. Det er allerede blevet berørt af det ærede Medlem fra Grenaa, men jeg skal gjentage det her, at naar Pindstrup vælges, skal der tilveiebringes et fuldstændigt Veinæt, idet der omtrent intet er i dette Dieblit; hvis derimod Nyomgaard vælges, saa ere alle Kommunikationsmidlerne gennem Herredet tilstede, og Forbindelsen vil altsaa være let og sikker; det er Noget, man ikke ganske kan lade ude af Betragtning. Endelig skal jeg endnu fremhæve, hvad der allerede er berørt af det ærede Medlem for Obeltoft (Th. Christensen), da heller ikke jeg kan tænke mig andet end, at en mulig Tilslutningsbane fra Obeltoft til Randers-Grenaa-Banen, hvorefter der har været Tale i længere Tid, bør have sit Tilknætningspunkt netop der, hvor Banen fra Aarhus slutter til, saa vil det ikke være heldigt at lade Pindstrup fast, idet Veien fra Obeltoft til Pindstrup vil være saa betydelig, at jeg ikke tror det muligt at faae den fornødne Kapital til et saadant Anlæg tilveiebragt. Jeg kan derfor ikke være med til at gaa ind paa Udvalgets Endringsforslag under Nr. 3, og jeg vil haabe, at mange ærede Medlemmer ville være af samme Mening som jeg. Jeg skal endnu kun tillade mig en